

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 27P/132/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211220064
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7211220064.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú Z. O., I.. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, na návrh matky N. O., I.. X.X.XXXX, trvale bývajúcej O. N.-Š., I. X. Č.. XXX/X, zastúpenej JUDr. Jaroslavom Bódišom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na Humenskej ulici č. 18 v Košiciach, za účasti otca B. O., I.. X.X.XXXX, trvale bývajúceho O. N.-Š., I. X. Č.. XXX/X, t.č. O. N. I. U. Z. Č.. X, zastúpeného JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ulici Pollovej č. 32, v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností takto

r o z h o d o l :

Zaväzuje otca prispievať na výživu maloletej Z. O., I.. XX.XX.XXXX, výživným vo výške po 80 € mesačne od 1.7.2011 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám matky maloletej.

Dlžné výživné zo strany otca voči maloletej Z. O. za obdobie od 1.7.2011 do 29.1.2013 vo výške 2.600 € zaväzuje otca zaplatiť k rukám matky maloletej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh matky na určenie výšky výživného zamietam.

Konanie o výživnom v prevyšujúcej časti a o výchove maloletej Z. O., I.. XX.XX.XXXX, zastavujem.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka cestou predchádzajúceho právneho zástupcu doručila tunajšiemu súdu dňa 21.7.2011 návrh, ktorým žiadala súd o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletej Z., ktorú žiadala zveriť do svojej osobnej starostlivosti s tým, že bude oprávnená maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, zaviazat' otca prispievať na výživu maloletej sumou 100 € mesačne, ktorý návrh odôvodňovala tým, že od konca roka 2010 rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti, z ktorej sa otec dieťaťa odsťahoval a na tunajšom súde bolo súbežne vedené konanie o rozvode manželstva rodičov maloletej pod sp. zn. 36C 55/2011, po rozchode rodičia uzatvorili dohodu o tom, že Z. mala zostať v starostlivosti matky, otec mal právo stykať sa s maloletou po dohode s matkou, v oblasti styku otca s maloletou však došlo k nezhodám rodičom, otec neprispieval od rozchodu rodičov na výživu maloletej žiadnou formou, uvádzala, že otec dieťaťa bol profesionálnym vojakom s mesačným príjmom cca 900 €, ona bola evidovaná na úrade práce s mesačným príjmom 120 €, čo bol rodičovský príspevok, mala ďalšie dve staršie dcéry a Z. navštevovala materskú škôlku a mala potreby primerané veku dieťaťa, pričom v škôlke jej matka hradila poplatok cca 40 € mesačne. Súčasťou uvedeného návrhu bol aj návrh matky

na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala zveriť maloletú Z. do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' prispievať na jej výživu výživným vo výške po 25,38 € mesačne.

Návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia bol uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 27P 132/2011 zo dňa 22.7.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP 269/2011 zo dňa 5.7.2011 zamietnutý.

Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky voči vyššie uvedenému uzneseniu o predbežnom opatrení doručenom súdu dňa 25.8.2011 nesúhlasil so zverením maloletej do starostlivosti matky, udával, že na čas do rozhodnutia súdu o rozvode manželstva účastníkov chcel mať maloletú vo svojej starostlivosti ako svoje jediné dieťa dôvodiac nedostatočnou starostlivosťou matky o maloletú a nevhodným výchovným prostredím na strane matky maloletej.

Dňa 20.12.2011 otec maloletej doručil súdu písomné podanie v ktorom navrhoval, aby maloletá Z. bola zverená do jeho osobnej starostlivosti dôvodiac tým, že rodičia dieťaťa sa rozišli koncom roka 2010, kedy sa otec z miesta trvalého bydliska zo spoločnej domácnosti s matkou dieťaťa odsťahoval napriek tomu, že dom vlastnili rodičia dieťaťa spoločne, v januári 2011 si odviezol aj svoju maloletú dcéru Z., ktorú odniesol k svojim rodičom a počas tohto pobytu maloletej u starých rodičov, tvrdil, že matka sa o dieťa nezaujímal, uviedol, že matka následne maloletú vybrala z materskej škôlky, čo časovo bližšie nešpecifikoval a dieťa bolo už následne v starostlivosti matky.

Kolízny opatrovník vo svojej písomnej správe doručenej súdu zo dňa 17.2.2012 vzhľadom na diametrálne odlišné stanoviská rodičov maloletej k zvereniu maloletej do starostlivosti jedného z rodičov, ako i vzhľadom na nízky vek maloletej a neschopnosť rodičov viesť dialóg, doporučil posúdiť osobné a charakterové vlastnosti oboch rodičov súdnym znalcom z odboru psychológie v rámci súdnoznaleckého dokazovania a vo veci si vyhradil možnosť vyjadriť sa po obdržaní záverov znalca na pojednávaní. Vo svojej správe poukázal na zistené skutočnosti, že rodičia maloletej uzavreli manželstvo roku XXXX, súčasne s týmto konaním prebiehalo konanie o rozvode ich manželstva pod sp. zn. 36C 55/2011, rodičia žili v spoločnej domácnosti do decembra 2010, kedy otec zo spoločnej domácnosti odišiel, z manželstva účastníkov pochádza len maloletá Z., ktorá bola v starostlivosti otca, ako rodičia zhodne uviedli u kolízneho opatrovníka, od februára 2011 do mája 2011, rodičia sa vzájomne obviňovali z neumožňovania kontaktu toho-ktorého rodiča s maloletou druhým rodičom, neprejavovania dostatočného záujmu o dieťa a neplnenia si vyživovacej povinnosti. Šetrením pomerov na strane matky kolízny opatrovník zistil, že táto obývala dolné poschodie dvojposchodového domu, užívala dve izby a kuchyňu, vybavené primeraným nábytkom, rekonštrukcia domu bola v tom čase nedokončenou, v dôsledku čoho vstupná časť nebola omietnutá, v tomto priestore v čase návštevy kolízneho opatrovníka bol neporiadok a pleseň na stenách, matka bola upozornená na potrebu nápravy, uvedená návšteva bola vykonaná dňa 7.7.2011, pri ďalšej návšteve 19.8.2011, ktorá bola neohlásenou, deti boli čisté, učesané, pokojné, bytové podmienky boli upravené a boli zhodnotené ako vhodné, chodba rodinného domu bola vymaľovaná na bielo. Správou detskej lekárky maloletej kolízny opatrovník zistil, že maloletá absolvovala všetky povinné očkovania a lekárka nezistila výskyt známk zanedbávania maloletej, spoluprácu s rodinou hodnotila ako nevymykajúcu sa priemeru. Matka bola nezamestnanou, poberala prídavky na tri maloleté deti vo výške 66,03 €, okrem maloletej Z. mala ďalšie dve dcéry N. F. N., matke finančne vypomáhala jej rodina bývajúca v druhej časti uvedeného dvojdomu. Otec maloletej bol zamestnancom T. M. M. M. O. B. O. L., udával príjem 835 € vrátane príspevku na čistenie oblečenia 5 €, na bývanie 270 € a daňového bonusu 40 €, poukazoval na výdavky na pohonné hmoty na dopravu do zamestnania 150 € mesačne, býval u svojich rodičov v 4-izbovom byte vo vlastníctve rodičov, kde maloletá mala k dispozícii samostatnú detskú izbu vybavenú vhodným svetlým detským nábytkom a hračkami, bytové podmienky na strane otca hodnotil ako vhodné, otec rodičom na náklady na bývanie a stravovanie prispieval nákupmi alebo finančne vo výške 70 € mesačne, udával, že si na telefón vynakladal 40 € mesačne, hradil hypotéku 400 € mesačne a pôžičku 110 € mesačne, na výživu maloletej neprispieval žiadnou finančnou čiastkou. Rodičia sa nevedeli dohodnúť na styku otca s maloletou, pokusy o styk väčšinou končili za prítomnosti asistencie polície.

Súd vykonal dokazovanie opakovaným vypočutím matky, otca, kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Rodičia maloletej uzavreli manželstvo X. X.X.XXXX, z tohto ich manželstva pochádza maloletá Z., od decembra 2010 rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, z ktorej sa otec maloletej odsťahoval.

Súbežne s týmto konaním je na tunajšom súde vedené konanie o rozvode manželstva a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode pod sp. zn. 36C 55/2011.

Matka okrem maloletej Z. má vyživovaciu povinnosť aj voči maloletej N., I.. XX.X.XXXX, a maloletej N., I.. XX.X.XXXX.

Otec okrem maloletej Z. má vyživovaciu povinnosť voči maloletému B., I.. XX.X.XXXX.

Rodičia maloletej viedli spoločnú domácnosť do decembra 2010 v rodinnom dome v ich spoluvlastníctve, túto viedli spolu s ich maloletou dcérou Z. a dvoma maloletými dcérami matky maloletej, vyššie uvedenými N. F. N., pričom otec maloletej Z. nie je otcom maloletých N. F. N..

Z opakovaných správ Materskej školy I. Z. U. O. N. vyplýva, že maloletá Z. škôlku navštevovala od 18.11.2010 do 23.5.2011, podľa udania škôlky do tejto chodievala v sprievode starých rodičov, zo škôlky ju vyzdvihovala stará matka, v prípade potreby ju vyzdvihoval otec, ak mal dovolenku a v takýchto situáciách ju do škôlky aj privádzal, platby za škôlku hradila stará matka dieťaťa W.. K. O., B...

Zo správy Materskej školy I. U. W. Č.. X O. N.-Š. vyplýva, že maloletá do tejto škôlky nastúpila v septembri 2011 a za celý školský rok 2011/2012 bola v škôlke iba štyri dni v mesiaci september 2011, v školskom roku 2012/2013 škôlku nenavštevovala a v školskom roku 2013/2014 bola v mesiaci september 2013 v škôlke 10 dní, vo februári 2014 jeden deň, odvtedy materskú škôlku opätovne nenavštevuje z dôvodu údajnej choroby, dieťa do škôlky v uvedených obdobiach nosievala babka bývajúca na adrese L. X. Č.. X, N.-Š., otec sa o dieťa v škôlke zaujímal raz, škôlka vzhľadom na uvedené nemala vedomostí o iných pomeroch v rodine.

Z opakovaných správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice vyplýva, že matka maloletej je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 26.1.2011, jej evidencia trvá doposiaľ, počas celého sporného obdobia matke neboli vyplácané z úradu práce žiadne dávky, boli jej vyplácané len rodinné prídavky na jej tri maloleté dcéry.

Z opakovaných správ Sociálnej poisťovne pobočky Košice vyplýva, že počas sporného obdobia ani sociálnou poisťovňou matke neboli vyplácané žiadne plnenia.

Matka na výzvu súdu, aby dokladovala svoje tvrdenie, že si aktívne hľadala a hľadá prácu predložila mailovú korešpondenciu o hľadaní si zamestnania, jednu z novembra 2010 a ďalších päť z novembra 2013.

Lustráciou v registri sociálnej poisťovne za obdobie od 1.7.2011 nebol zistený žiaden zamestnávateľ matky.

Otec maloletej je vojakom z povolania a z opisu jeho mzdových listov vyplýva, že vrátane príspevkov na údržbu odevov a príspevku na bývanie bol jeho priemerný mesačný čistý príjem v roku 2011 702,58 € (bez týchto príspevkov bol jeho priemerný mesačný čistý príjem 552,67 €) a od 1.1.2012 do konca januára 2013 803,01 € (bez uvedených príspevkov bol jeho priemerný mesačný čistý príjem 783,42 €).

Počas tohto konania bolo na tunajšom súde vedené konanie pod sp. zn. 23P 271/2011 o nariadenie predbežného opatrenia začaté na návrh podaný otcom maloletej, ktorým návrhom otec žiadal predbežným opatrením zveriť maloletú Z. do jeho osobnej starostlivosti, tento návrh otca bol uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 23P 271/2011 zo dňa 19.7.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP 275/2011 zo dňa 6.9.2011 zamietnutý a uvedené uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 16.9.2011.

Pod sp. zn. 45P 101/2012 bolo na tunajšom súde vedené konanie o nariadenie predbežného opatrenia o zaviazanie otca prispievať na výživu maloletej Z. predbežne sumou 100 € mesačne, ktoré konania bolo začaté na návrh matky doručený súdu dňa 16.4.2012, ktorý návrh matky bol uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 45P 101/2012 zo dňa 19.4.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.5.2012, zamietnutý.

Pojednávanie konané dňa 11.1.2012 účastníci zhodne žiadali v uvedený deň odročiť.

Matka na pojednávaní konanom dňa 17.2.2012 tvrdila, že starostlivosť o maloletú od rozchodu rodičov v decembri 2010 zabezpečovala ona sama, tvrdila, že maloletá navštevovala materskú škôlku O. Ť., v čase keď rodičia dieťaťa žili spolu, asi po dobu troch mesiacov, potom sa údajne s otcom dieťaťa dohodli v máji 2011, že otec si mal prísť v nedeľu pre maloletú za účelom stretnutia sa s dieťaťom a následne mal dieťa matke doniesť späť, k čomu ale nedošlo, matka dva týždne nemala žiadne vedomosti o maloletej, otec jej nedvíhal telefóny, nemala žiaden kontakt ani s otcom dieťaťa, ktorú situáciu sa snažila riešiť údajne aj cestou polície a keďže situácia sa nemenila po dobu dvoch týždňov, následne šla do škôlky, maloletú zo škôlky vybrala a odvtedy dcéra bola nepretržite opätovne v jej starostlivosti, ďalej uviedla, že dieťa v nasledujúcich mesiacoch škôlku nenavštevovalo, túto začalo opätovne navštevať v septembri 2011, ale len krátkodobo, keďže matka bola danou škôlkou upozornená, že keďže dieťa nebolo rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti toho - ktorého z rodičov, na rovnaké právo oboch rodičov dieťa zo škôlky vybrať, preto následne pristúpila k tomu, že maloletú do škôlky už nenosievala a túto mala vo svojej celodennej starostlivosti. Udávala náklady na bývanie v rodinnom dome 200 € mesačne, finančne jej vypomáhali jej rodičia, keďže jej jediným príjmom boli rodinné prídavky na tri maloleté deti a výživné, ktoré platil otec maloletej N. na toto dieťa v sume 60,39 € mesačne, matka popierala tvrdenie otca, že by otec mal dieťa u seba od novembra 2010 do mája 2011.

Na tom istom pojednávaní otec tvrdenia matky popieral, tvrdil, že dieťa mal vo svojej starostlivosti on od 18.11.2010 do 5.5.2011, kedy maloletá navštevovala materskú škôlku „u jeho rodičov“, k čomu predložil už vyššie uvedené potvrdenie Materskej Š. I. U. Z. Č.. X O. N., ku ktorému potvrdeniu uviedol, že predmetné potvrdenie síce bolo písané škôlkou, ale pri spisovaní on bol prítomný a on udával údaje, ktoré tam boli zahrnuté, preto tam bol napr. uvedený aj údaj „pral som ja u našich rodičov“. Opakovane tvrdil, že dieťa začalo navštevať materskú škôlku v novembri 2010 v bydlisku jeho rodičov, v domácnosti u ktorých mala k dispozícii vlastnú izbu a tvrdil, že v tom čase poplatky za materskú škôlku platil on, zotrval na svojom vyjadrení, že maloletá škôlku navštevovala do mája 2011, kedy ju matka zo škôlky vybrala a následne túto prestala navštevať. Pokiaľ ide o náklady na bývanie otec udával, že rodičom, u ktorých býval v ich 4-izbovom byte, prispieval na náklady na bývanie 100 € mesačne, hradil si poplatok za mobil a internet, ktorý údajne potreboval k svojej práci, mesačne vo výške okolo 80 €, uvedené mu zamestnávateľ nepreplácal, obaja rodičia mali v bezpodielovom spoluvlastníctve rodinný dom v súvislosti s ktorým bola hradená hypotéka po 400 € mesačne a ktorú, udával, že hradil on a ďalej splácal pôžičku v sume 100 € mesačne, ktorú si vzal on a ktorú použil na rekonštrukciu pôvodnej spoločnej domácnosti rodiny, ďalej uviedol výdavky na dopravu do zamestnania, keďže má výkon práce v L., 200 - 250 € mesačne.

Prítomná kolízna opatrovníčka uviedla, že pri neohlásenom šetrení pomerov v domácnosti matky a maloletej nedostatky zistené neboli, domácnosť bola čistá a udržiavaná, dieťa bolo upravené a čisté a kolízna opatrovníčka upresnila, že šetrenie bolo vykonané v domácnosti u matky v rodinnom dome, kde matka s dieťaťom bývala, pričom dom, ktorý pôvodne obývali rodičia maloletej bol im matkou sprístupnený z rodinného domu od rodičov matky maloletej, v tomto spoločnom dome rodičov šetrením bolo zistené, že na prízemí rodinného domu bola kuchyňa, ktorá nebola dokončená, obývacia časť a dve izby zariadené lôžkami a nábytkom a chodba, horné poschodie nebolo obývané.

Otec uviedol, že od júla 2011 naďalej na výživu maloletej neprispieval žiadnou formou.

Matka, ako vyplynulo zo zhodných tvrdení rodičov, bola v tom čase výlučnou vlastníčkou motorového vozidla BMW, ktoré bolo pôvodne vo výlučnom vlastníctve otca, ktorý následne auto „prepísal“ na matku dieťaťa.

Uznesením sp. zn. 27P 132/2011 zo dňa 17.2.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2012, bolo toto konanie prerušené do vypracovania znaleckého posudku vo veci sp. zn. 36C 55/2011, t.j. vo veci rozvodu manželstva rodičov maloletej a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletej na čas po rozvode ich manželstva.

Dňa 7.9.2012 v súbežne prebiehajúcim konaní tunajšieho súdu sp. zn. 36C 55/2011 bol súdu doručený znalecký posudok vo veci, preto súd následne uznesením sp. zn. 27P 132/2011 zo dňa 7.3.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.3.2013, rozhodol o pokračovaní v tomto konaní prerušenom vyššie uvedeným uznesením sp. zn. 27P 132/2011 zo dňa 17.2.2012.

Dňa 27.11.2012 tunajší súd vo veci konania o rozvode manželstva účastníkov a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností vedeného pod sp. zn. 36C 55/2011 rozhodol rozsudkom, ktorým manželstvo účastníkov rozviedol a zároveň rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletej Z., ktorú zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu maloletej Z. sumou 80 € mesačne, upravil styk otca s maloletou.

Medzitým bolo zistené, že vyššie uvedený rozsudok vo veci rozvodu manželstva účastníkov sp. zn. 36C 55/2011 bol uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP 106/2013 zo dňa 30.8.2013 zrušený v napadnutých výrokoch o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, vzhľadom na uvedené nadobudol právoplatnosť len prvý výrok rozsudku a to výrok o rozvedení manželstva rodičov maloletej Z., ktorý výrok sa stal právoplatným dňa 30.1.2013.

Pojednávania vytyčené na deň 17.4.2013 a 5.6.2013 sa nerealizovali z dôvodu technických problémov na strane súdu.

Kolízny opatrovník vo svojej správe doručenej súdu dňa 22.4.2013 okrem už vyššie uvedeného uviedol, že v čase podania správy maloletá žila s matkou a sestrami v rodinnom dome starých rodičov, počas vykonaného šetrenia neboli zistené žiadne vážne nedostatky, dieťa bolo čisto oblečené, nebolo na ňom badať známky zanedbania, k stretávaniu sa s otcom maloletá uviedla, že sa s ním už dlhšie nevidela, matka dieťaťa naďalej nemala žiaden príjem, finančne jej vypomáhali jej rodičia a otcovi medzičasom pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému B. O., I.. XX.X.XXXX.

Zároveň súbežne s týmto konaním bolo vedené na tomto súde i konanie pod sp. zn. 41P 37/2013 o úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému B. O., I.. XX.X.XXXX, synovi otca, voči ktorému v priebehu tohto konania otcovi pribudla vyživovacia povinnosť, ktoré konanie bolo začaté na návrh matky maloletého B., v ktorom konaní bola rozsudkom sp. zn. 41P 37/2013 zo dňa 3.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.5.2013, schválená rodičovská dohoda o zverení maloletého B. do osobnej starostlivosti matky, o zaviazaní otca prispievať na výživu maloletého sumou 40 € mesačne, zároveň bol upravený i styk otca s dieťaťom. V uvedenom rozhodnutí okrem iného bolo konštatované, že otec maloletému založil aj životné poistenie, v súvislosti s ktorým hradil mesačné poistné 26 €.

Otec dňa 12.8.2013 doložil súdu fotokópiu „poistky k poistnej zmluve“ o poistení jeho a maloletej Z., v súvislosti s ktorým poistením hradil mesačné poistné 24,09 €, pričom zmluva bola uzavretá dňa 7.6.2012, bez uvedenia dátumu vystavenia tohto dokladu. Ďalej predložil vo fotokópií splátkový kalendár o mu určených splátkach na obdobie september 2010 až marec 2012 po 103,50 €, prvého listu zmluvy o hypotekárnom úvere uzavretej medzi ním a M. M. F.s. na výšku úveru 56.600 € s lehotou poskytnutia úveru do 30.6.2009 a so splatnosťou prvej a nulte splátky 10.7.2009, s konečnom splatnosťou úveru 10.5.2039, s výškou anuitnej splátky 336,99 €.

Na pojednávaní konanom 14.8.2013 účastníci nevedeli dokladovať a súdu sa nepodarilo zistiť či došlo k právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov, keďže spis bol v dôsledku odvolania voči rozsudku na Krajskom súde v Košiciach a z uvedeného dôvodu bolo pojednávanie odročené za účelom zistenia tohto dátumu.

Pokiaľ ide o hodnotenia otca jeho zamestnávateľom, z priebežného hodnotenia O. Ú. XXXX L. zo dňa 18.3.2013 vyplýva, že u otca bol konštatovaný laxný prístup k plneniu úloh s tým, že pri plnení úloh nebol spoľahlivým, jeho zdravotný stav mu bránil plne vykonávať činnosti súvisiace s jeho funkciou profesionálneho vojaka.

Z otcom predloženej kópie uznesenia OR PZ Košice zo dňa 17.4.XXXX Č.: T.-XXXX/X-T.-N.-XXXX okrem iného vyplýva, že otec bol hodnotený znalcom z odboru psychológie, ktorý v posudku vypracovanom dňa 5.4.2013 konštatoval, že otec neprejavoval sklony k lživosti a k skresľovaniu skutočností, znalec ho hodnotil ako osobu koherentnú, psychicky unavenú a pomerne rezignovanú, v čase vyšetrenia netrpia poruchami osobnosti, v jeho štruktúre osobnosti zistil príznaky po psychickom a fyzickom násilí, zhadzujúcom, vulgárnom aj život ohrozujúcom správaní sa páchatel'a voči jeho osobe, bol uňho zaznamenaný syndróm masívneho dlhodobého stresu.

Dňa 3.9.2013 otec doručil súdu služobný posudok otca vypracovaný 27.8.2013 O. Ú. XXXX v ktorom uvádzali, že podľa služobného hodnotenia spracovaného v roku 2012 otec dosahoval v hodnotenom období uspokojivé výsledky, podľa služobného hodnotenia spracovaného v roku 2013 dosahoval v hodnotenom období dobré výsledky, čo svedčilo o aktívnejšom a svedomitejšom prístupe k plneným povinnostiam „v poslednom“ období, svoje funkčné povinnosti si plnil podľa funkčnej náplne na dobrej úrovni, jeho zdravotný stav bol veľmi dobrý, bol schopný vykonávať štátnu službu na území SR i v zahraničí, bol zaradený do záložného tímu I. L. J. XXXX, kde podmienkou zaradenia boli dobré výsledky komplexného vyšetrenia fyzického a psychického stavu profesionálneho vojaka, bol nekonfliktnej povahy a jeho služobný pomer bol do 30.4.2015.

Na výzvu súdu O. Ú. XXXX L. rozdielnosť služobných hodnotení otca vysvetlil tým, že priebežné hodnotenie zo dňa 18.3.2013 obsahovalo skutočnosti, ktoré sa štandardne neuvádzajú v hodnoteniach (napr. počet „čerpaných“ dní služobného voľna, počet dní práceneschopnosti profesionálneho vojaka, ...) a profesionálny vojak T. M. M. L. M.. B. O. s ním pred zaslaním na konajúci súd nebol oboznámený, na základe žiadosti M.. O., ktorý s týmto nesúhlasil a žiadal o jeho opravu, nariadil veliteľ O. Ú. XXXX L. spracovať príslušnému funkcionárovi ťažkej rotý dekontaminácie nové hodnotenie resp. posudok, služobný posudok zo dňa 27.8.2013 obsahoval skutočnosti, ktoré sa štandardne uvádzajú v obdobných posudkoch resp. hodnoteniach a profesionálny vojak Ozbrojených síl Slovenskej republiky M.. B. O. s ním bol riadne oboznámený dňa 27.8.2013.

Na pojednávaní konanom vo veci dňa 30.10.2013 právny zástupca otca sa domáhal prerušenia konania v tejto veci dôvodiac tým, že krajským súdom uložené doplnenie dokazovania v konaní vo veci rozvodu manželstva účastníkov budú podstatné pre konanie v tejto veci, žiadal súd o doručenie písomného vyhotovenia rozhodnutia o tejto jeho požiadavke z dôvodu, aby sa voči uzneseniu súdu mohol odvolať. Prítomný právny zástupca matky vzhľadom na uvedené predniesol návrh na nariadenie predbežného opatrenia o zaviazaní otca prispievať na výživu maloletej Z. výživným aspoň v minimálnej výške 30 € mesačne k rukám matky dieťaťa.

Otec opakovane uviedol, že na výživu maloletej neprispieval ani v čase konania pojednávania, ani v minulosti, dôvodiac tým, že mu nebol umožňovaný kontakt s maloletou a že v čase „keď istý čas aj on mal v starostlivosti dieťa, matka mu v tom čase na výživu neprispievala“.

Matka zároveň podala upresnenie svojich predchádzajúcich vyjadrení k bytovým otázkam na strane jej a maloletej Z. a upresnila, že spomínaný rodinný dom je dvojdomom a ona spolu so svojimi maloletými deťmi bývala v časti domu patriacej jej rodičom z dôvodu, že v minulosti medzi rodičmi maloletej Z. ohľadne bývania dochádzalo k opakovaným nezhodám, ktorú situáciu bola nútená riešiť presťahovaním sa do domácnosti k svojim rodičom, pretože druhá časť dvojdomu bola v bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov maloletej, pričom pre opakované nezhody ohľadne užívania časti domu patriacej rodičom dieťaťa v zime 2011 s deťmi bývala v časti dvojdomu patriacej jej rodičom, následne v letných mesiacoch bývala v časti domu patriacej jej a manželovi a v zime 2012 sa opätovne presťahovala do domu svojich rodičov, kde následne bývala až do výpovede na pojednávaní, rodičom na náklady na bývanie neprispievala žiadnou čiastkou, tieto náklady v celom rozsahu znášali jej rodičia. Tvrdila, že maloletá od septembra 2013 údajne mala navštevovať materskú škôlku stále, v roku 2012 túto mala navštevovať od 1.9. do 14.9.2012, v ktorom období poplatok za materskú škôlku zaplatili jej rodičia vo výške 27 €. Pokiaľ ide o jej najvyššie dosiahnuté vzdelanie mala ukončenú strednú učňovskú školu bez maturity a bola vyučená v profesii kuchár - čašník, žiadne zdravotné problémy nemala, uviedla, že naposledy pracovala bez pracovnej zmluvy a bez písomného potvrdenia „v kuchyni na letisku“, nevedela uviesť kým táto kuchyňa bola prevádzkovaná, či vlastnená, takto pracovala po dobu jedného týždňa v máji 2012 a zarobila 20 € na deň, tvrdila, že dávky hmotnej núdze jej neboli vyplácané z dôvodu „že na ne nemala nárok, lebo bola vlastníčkou rodinného domu spolu s otcom dieťaťa a vlastníčkou auta“, ktorú informáciu získala len ústne na úrade práce, preto následne nepodala ani žiadosť o priznanie dávok hmotnej núdze, od ukončenia štúdia na učňovskej škole nikdy nebola zamestnaná v riadnom pracovnom pomere, keďže, ako uviedla, bola buď evidovaná na úrade práce, alebo na materskej dovolenke, tvrdila, že zamestnanie sa jej nedarilo nájsť z dôvodu udávaných údajov, že má tri maloleté deti, z dôvodu čoho sa napr. nemohla zamestnať ani v zmenných prevádzkach.

Otec na uvedenom pojednávaní uviedol, že s matkou svojho syna B. nikdy nežil v spoločnej domácnosti, čo bolo aj dôvodom konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému B. tak, ako je to uvedené vyššie, doplnil, že v čase, keď pracoval, býval v podnájme spolu so spolubývajúcimi a na tento podnájom uhrádzal po 50 €.

Prítomná kolízna opatrovníčka poukázala na to, že s rodičmi bola začatá spolupráca prostredníctvom akreditovaného subjektu W. B. M. za účelom odstránenia negatívnej situácie v pomeroch účastníkov s cieľom zlepšenia situácie pri umožňovaní stretávania sa otcovi s maloletou.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 27P 132/2011 zo dňa 5.11.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP 40/2014 zo dňa 10.2.2014, ktoré uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 6.3.2014, bol návrh na prerušenie konania zamietnutý, v uvedenom rozhodnutí sp. zn. 8CoP 40/2014 Krajský súd v Košiciach zároveň rozhodol o zrušení uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 27P 132/2011 zo dňa 13.12.2013, ktorým bol zamietnutý návrh otca na predbežnú úpravu jeho styku s maloletou, ktorý návrh otec doručil súdu dňa 11.12.2013, a zároveň krajský súd rozhodol o zastavení konania o úprave styku a, ako už bolo konštatované, potvrdil uznesenie súdu sp. zn. 27P 132/2011- 264 zo dňa 5.11.2013 o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, v odôvodnení predmetného uznesenia okrem iného konštatoval záver, že konanie o úprave styku otca s maloletou Z. na čas do rozvodu manželstva vedené na tunajšom súde sp. zn. 27P 132/2011 a konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností (výchova, výživa a úprava styku) na čas po rozvode manželstva rodičov vedené pod sp. zn. 36C 55/2011 nevykazuje spojitost' odôvodňujúcu postup súdu podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorým je prerušenie konania, pretože nadobudnutím právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa (30.1.2013) úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (okrem vyživovacej povinnosti) v časti o výchove a úprave styku je bezpredmetná a preto odvolací súd zastavil konanie o úprave styku otca s maloletou Z. na čas do nadobudnutia právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva rodičov (30.1.2013) a v časti o výchove dieťaťa do 30.1.2013 uložil súdu prvého stupňa postupovať rovnako, t.j. zastaviť konanie, keďže účinky rozsudku upravujúce výchovu a styk môžu platiť len do budúcnosti.

Tunajší súd následne po vrátení spisu z Krajského súdu v Košiciach vytyčil termín pojednávania na deň 9.4.2014 a zároveň s doručovaním predvolania na uvedené pojednávanie vyzval rodičov a ich právnych zástupcov predložiť súdu súpis príspevkov otca na maloletú od 1.7.2011 do dňa pojednávania s podrobným rozpisom týchto plnení podľa daného poučenia a zároveň predložiť o uvedenom dôkazky.

Dňa 4.4.2014 právny zástupca matky písomne žiadal súd o odročenie uvedeného pojednávania dôvodiac tým, že matka dieťaťa mu oznámila, že aj po kontrole u lekára dňa 3.4.2014 bola naďalej práceneschopnou, ktorá práceneschopnosť trvala od 24.2.2014 a preto ona tvrdila, že sa nebude môcť zúčastniť pojednávania vytyčeného na deň 9.4.2014 a žiadala cestou právneho zástupcu o odročenie pojednávania, najbližšiu kontrolu u lekára mala absolvovať dňa 11.4.2014, k uvedenému doložil vo fotokópii potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti matky vystavené dňa 28.2.2014 W. N. Z., s tam uvedeným kódom diagnózy, z ktorého potvrdenia vyplýva, že matka maloletej je práceneschopnou od 24.2.2014, bez uvedenia akýchkoľvek ďalších údajov, ďalej doložil fotokópiu zle čitateľného výmenného lístka zo dňa 3.4.2014, z ktorého vyplýva, že meno matky v záhlaví bolo na uvedený výmenný lístok zrejme len nalepené, v texte ktorého bolo uvedené, že potvrdzujú, že N. O., dňa 3.4.2014 bola na kontrole pre zmenu zdravotného stavu, iný údaj na fotokópii uvedený nebol, pečiatka lekára bola nečitateľná.

Z dôvodu, že ospravedlnenie nespĺňalo náležitosti ust. § 119 O.s.p., predovšetkým odsek 3 uvedeného zákonného ustanovenia, súd obratom oznámil právnenmu zástupcovi matky, že pojednávanie 9.4.2014 bude vykonané a že súd nevyhovuje žiadosti o jeho odročenie.

Následne 8.4.2014 o 8.15 hod. právny zástupca otca doručil súdu podanie označené ako „ospravedlnenie neúčasti - návrh na odročenie pojednávania“, ktorým žiadal o ospravedlnenie neúčasti otca a jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 9.4.2014 o 10.15 hod., ktoré pojednávanie navrhoval odročiť na iný termín poukazujúc na to, že otec mu dňa 7.4.2014 v neskorých popoludňajších hodinách zaslal mailom v prílohe Potvrdenie o jeho dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 7.4.2014, z ktorého vyplýva, že otec dieťaťa je neschopný práce od 8.4.2014 a kontrolu u ošetrojúceho lekára má stanovenú na deň 14.4.2014, že mu otec uviedol podal sám vysvetlenie diagnózy, t.j. výklad kódu diagnózy otca W. XX.X, že otec dieťaťa v telefonickom rozhovore vyjadril, že nesúhlasí, aby sa pojednávalo a konalo bez jeho účasti a nesúhlasí, aby sa uvedeného pojednávania zúčastnil len jeho právny zástupca, keďže údajne chce pred súdom osobne vypovedať ako účastník konania, ďalej právny zástupca otca udával, k uvedenému pripojil takmer nečitateľnú fotokópiu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavenej dňa 7.4.2014 s nečitateľným celým kódom diagnózy, s uvedením dátumu neschopnosti práce otca od 8.4.2014, s nečitateľným otlakom pečiatky lekára, ktorý mal doklad vystaviť, ktorý

doklad neobsahoval ani žiadne ďalšie údaje, z dôvodu čoho konajúca sudkyňa dala hneď 8.4.2014 po predložení jej tohto podania pokyn kancelárii súdu oznámiť právnemu zástupcovi otca mailom a telefonicky, že pojednávanie bude vykonané a že na žiadosť o odročenie neprihliada s poukazom na ust. § 101 a 119 O.s.p., čo bolo právnemu zástupcovi otca oznámené 9.4.2014 o 8.12 hod. telefonicky a mailom. Právny zástupca otca telefonicky zvýšeným hlasom asistentke sudkyne oznámil, že nevidí dôvod na odročenie pojednávania, musí mu byť uvedený dôvod prečo sa neprihliada na podanie, že sa bude sťažovať a že podá námietku zaujatosti a bez pozdravu jej zložil telefón. V zápätí mailom právny zástupca otca, dňa 9.4.2014 o 8.20, uviedol, „že otec dieťaťa podáva túto námietku zaujatosti súdu a namieta porušenie rovnosti účastníkov konania“, „keďže súd neuviedol z akého dôvodu nebude na ospravedlnenie otca z pojednávania prihliadať aj keď je zrejmé, že otec dieťaťa má také zdravotné problémy, ktoré mu bránia dostaviť sa na pojednávanie“ a poukazujúc na to, že „matka dieťaťa sa zámerne vyhýba znaleckému dokazovaniu v konaní o rozvode manželstva“, o 8.33 hod. uvedený mail doplnil ďalším mailom, v ktorom právny zástupca otca uviedol, že „navrhujeme, aby o podanej námietke zaujatosti rozhodol súd písomným uznesením, ktoré súd doručí účastníkom konania s poučením o opravnom prostriedku“.

Na pojednávanie konané vo veci dňa 9.4.2014 začaté o 10.15 hod. sa matka, otec a právny zástupca otca nedostavili. S poukazom na ust. § 15a a 14 ods. 3 O.s.p. súd na vyššie spomínanú námietku zaujatosti neprihliadol. Súd zároveň ospravedlnil neprítomnosť matky a otca na pojednávaní, avšak nevyhoveli ich žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu, že ich žiadosti o odročenie pojednávania nespĺňali náležitosti ustanovenia § 119 O.s.p., predovšetkým ustanovenia odseku 3 uvedeného zákonného ustanovenia, po zohľadnení toho, že matka aj otec boli a sú v konaní zastúpení nimi zvolenými advokátmi, obaja rodičia boli v konaní k predmetu konania opakovane vypočutí a podali súdu i svoje písomné vyjadrenie, pojednávanie konané v októbri 2013, kedy už nič nebránilo súdu vo veci rozhodnúť muselo byť odročené len pre vyššie uvedenú žiadosť zo strany právneho zástupcu otca skutkový stav pre rozhodnutie o návrhoch za sporné obdobie bol už vtedy jednoznačne preukázaný, právo účastníka na prerokovanie veci v ich prítomnosti a právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom bolo plne realizované, preto neprítomnosť rodičov na poslednom pojednávaní nebránila súdu prejednať a rozhodnúť vo veci, a preto súd ich ospravedlnenie neprítomnosti akceptoval; svojvoľnosť právneho zástupcu otca a jeho nerešpektovanie pokynu súdu nemohla byť súdom akceptovaná, a to tým skôr, že ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, navyše o dieťa, voči ktorému si jeho otec - zastúpený právnym zástupcom, počas celého sporného obdobia - napriek upozorneniu súdom - neplnil vyživovaciu povinnosť. Práve naopak priklonením sa súdu k náležite nezdokladovanej žiadosti o odročenie pojednávania (s poukazom na ust. § 119 ods. 3 v spojení s ust. § 5 ods. 2 O.s.p.), či akceptovaním neprípustného nerešpektovania súdu právnym zástupcom otca, ktorý už bezdôvodnou žiadosťou o prerušenie konania v októbri 2013 spôsobil zbytočné oddialenie rozhodnutia súdu vo veci, by bolo porušením zásady hospodárnosti a potreby spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov v danom prípade maloletého dieťaťa.

Prítomný právny zástupca matky pokiaľ ide o súdom uloženú povinnosť, ako rodičom tak i právnym zástupcom rodičov predložiť súdu súpis príspevkov otca na maloletú za sporné obdobie so špecifikáciou takýchto plnení a s dôkazmi o takýchto plneniach uviedol, že počas celého sporného obdobia od 1.7.2011 do dňa pojednávania otec na úhradu potrieb maloletej Z. neprispel žiadnou formou s výnimkou výživného stanoveného mu súdom predbežným opatrením, ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej Z. výživným vo výške po 30 € mesačne, ktoré výživné otec takto zaslal v mesiacoch december 2013, január 2014, február 2014 a marec 2014, otec ani právny zástupca otca napriek súdom uloženej im povinnosti (ktorá výzva bola otcovi dieťaťa doručená 31.3.2014 a jeho právnemu zástupcovi, po uložení zásielky dňa 21.3.2014, prevzatím tejto zásielky právnym zástupcom dňa 3.4.2014) si uvedenú povinnosť nespĺnili.

Podľa ust. § 14 O.s.p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa ust. § 15a O.s.p., účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený.

V námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliadne, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá, keďže mailové podanie právneho zástupcu otca zo dňa 9.4.2014 nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti (napr. označenie konkrétneho sudcu voči ktorému smeruje, kedy sa otec o tvrdenom dôvode vylúčenia dozvedel, navyše, z obsahu mailového podania vyplýva, že dôvody námietky by sa mali týkať okolností ustanovených v § 14 ods. 3 O.s.p., preto súd na námietku zaujatosti neprihliadal, o čom týmto otca a jeho právneho zástupcu upovedomuje.

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Protí pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa ust. § 83 O.s.p., začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Podľa ust. § 119 O.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,

b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,

c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, keď sa bude konať nové pojednávanie. Dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Na začiatku nového pojednávania súd oznámi obsah prednesov a vykonaných dôkazov.

Podľa ust. § 5 ods. 2 O.s.p., súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a rozhodol o zaviazaní otca prispievať na výživu maloletej Z. od prvého dňa mesiaca v ktorom matka doručila súdu návrh vo veci, teda od 1.7.2011, do dňa predchádzajúceho dňu nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov, teda do 29.1.2013, keďže z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že otec si v tomto spornom období neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletej Z. žiadnym spôsobom, ako to otec sám opakovane uvádzal vo svojich písomných podaniach aj vo výpovediach, vyživovaciu povinnosť si otec voči maloletej neplnil ani napriek tomu, že na pojednávaní konanom vo veci dňa 30.10.2013 bol konajúcou sudkyňou upozornený na jeho vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu vyplývajúcu mu priamo zo zákona o rodine, s tým, že povinnosť nie je podmienená rozhodnutím súdu o stanovení výšky výživného a ktorú vyživovaciu povinnosť si otec neplnil ani napriek tomu, že dlhodobo je zastúpený právnym zástupcom, ktorý mu mal poskytnúť poučenie v tomto smere o jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu.

Vzhľadom na začiatok sporného obdobia je bezpredmetným rozdielnosť tvrdení rodičov o situácií ohľadne starostlivosti o dieťa po rozchode rodičov od decembra 2010 do mája 2011, keďže je to obdobie ktoré predchádzalo v tomto konaní vymedzenému spornému obdobiu.

Pri stanovení samotnej výšky výživného súd vychádzal z preukázaných odôvodnených potrieb maloletej, ktorými potrebami sú potreby súvisiace s jej bývaním, ošatením a stravovaním a čiastočne i potreby súvisiace s jej vzdelávaním a kultúrnym i športovým vyžitím primerane k veku dieťaťa s poukazom na to, že maloletá v čase sporného obdobia materskú škôlku, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, navštevovala len sporadicky, čo na strane maloletej nevedlo k podstatnému zvýšeniu jej odôvodnených potrieb, pričom na úhrade odôvodnených potrieb maloletej sú povinní sa primerane podieľať obaja

rodičia, na strane ktorých súd zároveň prihladol k ich ďalším vyživovacím povinnostiam, na strane matky k tomu, že má ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči starším dvom dcéram N. a N., u otca k tomu, že medzičasom v priebehu tohto pojednávania mu pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému B., I.. XX.X.XXXX, na strane matky súd zohľadnil pomernú časť plnenia si vyživovacej povinnosti z jej strany voči maloletej formou osobnej starostlivosti o maloletú, ako i na rodinné prídavky, ktoré sú vyplácané k rukám matky a ktoré sú príspevkom štátu určeným na úhradu potrieb dieťaťa.

Pokiaľ ide o ďalšie pomery na strane rodičov, u obidvoch súd prihladol k tomu, že títo sú spoluvlastníkmi polovice rodinného dvojdomu a zároveň na strane matky prihladol k tomu, že táto je výlučnou vlastníčkou motorového vozidla, na strane matky pri hodnotení jej možností a schopností prihladol súd k tomu, že táto je dlhodobo evidovanou na úrade práce, s ktorým úradom práce riadne spolupracuje, ako preukázala, snaží si zabezpečiť zdroj svojich príjmov i nájdením si práce aj individuálne, nie len cestou úradu práce, aj keď v tejto snahe zatiaľ je neúspešnou a teda na strane matky súd prihladol k tomu, že matka by mohla byť poberateľkou, vzhľadom na uvedené, aspoň dávok hmotnej núdze po zohľadnení aj výživného na maloletú, zároveň súd na strane matky zohľadnil okolnosť, že matke finančne vypomáhajú po všetkých stránkach jej rodičia pokiaľ ide o náklady na bývanie, na občasné návštevy materskej škôlky maloletou a na stravovanie ako jej samotnej, tak i jej troch maloletých detí.

Na strane otca súd zároveň prihladol k výške ním dosahovaného priemerného mesačného čistého príjmu tak, ako je to uvedené vyššie, zároveň prihladol k tomu, že otcovi v priebehu konania vo veci sa zmenili pomery v tom, že mu pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému B. O. V. XXXX, táto zmena pomerov však neodôvodňuje prípadné následné zníženie súdom stanoveného výživného, keďže rodičmi maloletého B. bolo dohodnuté a následne súdom schválené výživné zo strany otca v sume len 40 € mesačne, pričom v porovnaní so začiatkom sporného obdobia ku dňu narodenia maloletého B. došlo k nárastu celkového priemerného mesačného čistého príjmu otca v priemere o 230 € (resp. príjmu bez príplatku na bývanie a údržbu odevov o 100 €), teda pribudnutie vyživovacej povinnosti na strane otca, po zohľadnení nárastu jeho priemerného mesačného čistého príjmu, nedáva dôvod pre rozhodnutie súdu o prípadnej zmene výšky výživného zo strany otca na maloletú Z..

Súd vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej Z. upravil do dňa predchádzajúceho dňu nadobudnutia právoplatnosti rozvodového rozsudku čo do výroku o rozvode manželstva účastníkov, keďže od dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu o rozvode manželstva rodičov maloletej Z. bude upravený výkon rodičovských práv a povinností vrátane tejto vyživovacej povinnosti rozhodnutím súdu v predmetnom konaní sp. zn. 36C 55/2011, preto v tomto konaní súd o tejto vyživovacej povinnosti otca voči maloletej Z. po nadobudnutí právoplatnosti výroku o rozvode manželstva účastníkov už rozhodovať nemohol z dôvodu prekážky veci začatej.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol o zamietnutí návrhu matky na určenie výšky výživného, keďže matka žiadala toto výživné zo strany otca určiť vo výške 100 € mesačne.

Taktiež súd rozhodol o zastavení konania vo veci výživného v prevyšujúcej časti, t.j. odo dňa nadobudnutia už spomínaného výroku o rozvode manželstva účastníkov do budúcnosti.

Zároveň súd rozhodol o zastavení konania o výchove maloletej vzhľadom na už spomínanú prekážku veci začatej v súlade s citovaným ustanovením § 83 O.s.p., ako i s poukazom na pokyn Krajského súdu v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 8CoP 40/2014 zo dňa 10.2.2014 uvedeného vyššie.

Súd zároveň vyčíslil vzniknuté dlžné výživné na strane otca voči maloletej Z. za obdobie od 1.7.2011 do 29.1.2013 vo výške 1.514,83 € (t.j. súdom určené výživné po 80 € mesačne za obdobie od 1.7.2011 do 31.12.2012 t.j. za 18 mesiacov, čo je spolu 1.440 € plus pomerná časť súdom určeného výživného v mesiaci január 2013 za 29 dní uvedeného mesiaca čo je 74,83 €, to znamená, že otec spolu mal zaplatiť za uvedené obdobie 1.514,83 €), ktoré dlžné výživné súd otca zaviazal zaplatiť k rukám matky maloletej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).